

γραφη Προσθέτων Πρωτοκόλλων με τις ενδιαφερόμενες Χώρες. Τα Πρωτόκολλα αυτά θα πρέπει να προβλέπουν, σε ώρισμένες περιπτώσεις, συγκεκριμένες ρυθμίσεις, οι οποίες να λαμβάνουν υπ' όψιν την ιδιαίτερη ευαισθησία ώρισμένων προϊόντων μας.

Είναι αυτονόητο ότι, αποδεχόμενοι το «κοινοτικό κεκτημένο» δεχόμεθα επίσης και όσες αποφάσεις είναι σχετικές με την ανάπτυξη της πολιτικής ενότητας της Ευρώπης. Ας μου επιτραπεί να υπογραμμίσω ιδιαίτερα την σημασία που αποδίδει η Ελλάδα στην εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με καθολική ψηφοφορία και να εκφράσω την ικανοποίηση που αισθάνεται ο έλληνας λαός για τις πρόσφατες αποφάσεις της Κοινότητας επί του θεματος.

«5. Η πολιτική θέληση που εμπνέει τα δύο μέρη, εγγυάται ότι αυτό που αρχίζουμε σήμερα θα το φέρουμε σε αίσιο πέρας χωρίς άσκοπες καθυστερήσεις.

Γνωρίζουμε εν τούτοις ότι η πολιτική θέλησις μόνη δεν αρκεί για να λύση περίπλοκα τεχνικά και οικονομικά προβλήματα. Προς το κοινόν συμφέρον μας, πρέπει να βρούμε, για τα λίγα αυτά προβλήματα, πρόσφορες και σαφείς λύσεις που θα λάβουν υπ' όψιν, τόσο την κατάσταση και τις ιδιαίτερες συνθήκες της Ελλάδος, όσο και την συνοχή και την διαδικασία ανάπτυξεως και ενισχύσεως της Κοινότητας.

Τις εργασίες μας μπορούν πάντως να διευκολύνουν : Πρώτον : ώρισμένες διατάξεις της Συμφωνίας Συνδέσεως, και Δεύτερον : η πείρα που έχει αποκτηθῆ από την προηγούμενη διεύρυνση της Κοινότητας με την εισδοχή της Μεγάλης Βρετανίας, της Ιρλανδίας και της Δανίας.

«6. Όπως υπάρχει το «κοινοτικό κεκτημένο» το όποιον δέχεται η Ελλάδα, έτσι υπάρχει και το «κεκτημένο» της Συμφωνίας Συνδέσεως.

Τούτο σημαίνει ότι αν οφείλουμε να προχωρήσουμε πια γρήγορα και πιδ μακρὰ σε σχέση με ότι προβλέπει η Συμφωνία Συνδέσεως, δεν μπορούμε και δεν πρέπει, έστω και προσωρινά, να δεχθούμε για την μεταβατική περίοδο διατάξεις που θα μᾶς έφεραν πίσω.

Δεν θα ήταν βέβαια φυσικό να βαδίσουμε προς την ένταξη, υποχωρώντας από την πρόοδο που έχει πραγματοποιηθῆ προς την τελωνειακή ένωση στον βιομηχανικό τομέα. Ούτε όμως θα ήταν λογικό να προβλεφθούν μεταβατικές ρυθμίσεις στον αγροτικό τομέα, λιγώτερο ευνοϊκίες από εκείνες που προβλέπει η Συμφωνία Συνδέσεως. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε, όσο αφορά το σημείο αυτό, ότι για λόγους που γνωρίζετε, η πρόοδος της Συνδέσεως στον γεωργικό τομέα είχε διακοπεί επί 7 1/2 χρόνια.

Μολονότι η διακοπή αυτή δεν απέβλεπε ποτέ στο να τιμωρήση τον ελληνικό λαό, είχε πάντως ως συνέπεια στην πράξη τον κλονισμό της ισορροπίας των σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και Κοινότητας. Το αποτέλεσμα υπῆρξε ότι εσημειώθη οπισθοδρόμηση σε σχέση με το καθεστώς που προβλέπει η Συμφωνία για την περίοδο που θα μεσολαβούσε μέχρι της έναρμόσεως της γεωργικής μας πολιτικής και που είχε εφαρμοσθῆ πριν από το «πάγωμα» της Συμφωνίας.

Η Συμφωνία Συνδέσεως μᾶς παρέχει εξ άλλου πρόσφορα μέσα για την διευκόλυνση των εργασιών μας, συγκεκριμένα δέ :

α) Την διαδικασία της έναρμόσεως, η οποία θα πρέπει να ακολουθηθῆ ενεργώς, προς τὸν σκοπὸν να φθάσουμε εις αποφάσεις αμέσως εφαρμόστες και οι οποίες θα μπορούσαν να μεταφερθούν αὐτούσιες στην Συνθήκη Προσχώρησης.

β) Την διαδικασία των διαβουλεύσεων επί της ανάπτυξεως π.χ. της κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς και της κοινῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς μέχρι της θέσεως ἐν ἰσχύι της Συνθήκης Προσχώρησης. Η διαδικασία αυτή θα έπρεπε να επαναδραστηριοποιηθῆ και να εντατικοποιηθῆ υπό το πρῖσμα πια της ένταξεως.

«7. Θα αναφερθῶ τώρα στην εμπειρία από την προηγούμενη διεύρυνση της Κοινότητας που μπορεί να μᾶς εἶναι χρήσιμη από πολλές πλευρές. Προτείνω ειδικότερα ὑπὸς τὸ πλαίσιο και οι διαδικασίες των διαπραγματεύσεών μας ἔχουν σὲν πρότυπο αὐτὸ τὸ προηγούμενο. Ἐξ άλλου, ἔχουμε ἤδη δηλώσει ἐπὶ τῆς Συνθήκης Προσχώρησης ὅτι πρέπει να περιέχη μεταβατικὲς ρυθμίσεις, οι ὁποῖες, κατὰ γενικὸ κανόνα, θα ἀναφέρονται σε μιὰ περίοδο πὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5 χρόνια, ὅπως συνέβη και στην περίπτωση των νέων κρατῶν-μελών.

Λόγος ὑπάρξεως της μεταβατικῆς περιόδου εἶναι να δώση στὸ νέο κράτος-μέλος τὸν ἀναγκαῖο χρόνο, για να προσαρμοσθῆ στὸ νομικὸ-διοικητικὸ σύστημα της Κοινότητας και για να εκπληρώση τις οικονομικὲς ὑποχρεώσεις του, χωρίς να ὑποστῆ ἰσχυρὸν κλονισμό. Νομίζω, ἄλλωστε, ὅτι ἡ τοποθέτηση αὐτῆ εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον ὅχι μόνον της Ελλάδος ἀλλὰ και της ἰδίας της Κοινότητας.

Ἐνα μεγάλο μέρος των κοινοτικῶν κανόνων και μηχανισμῶν θα εφαρμοσθῆ μόλις τεθῆ ἐν ἰσχύι ἡ Συνθήκη Προσχώρησης ἢ μετὰ ἕνα σύντομο διάστημα ἀναγκαῖο για τις νομικὲς φύσεως προσαρμογές.

Σε ώρισμένες άλλες περιπτώσεις, θα χρειασθῆ, για λόγους οικονομικῶς και τεχνικῶς, μιὰ προοδευτικὴ προσαρμογὴ με ἰδιαιτέρους ρυθμοὺς πὸν θα ἐκάλυπτε ἕνα μέρος ἢ και τὸ σύνολο της μεταβατικῆς περιόδου.

Σε ώρισμένες ειδικὲς περιπτώσεις, οι ὁποῖες ἀφοροῦν εις τὸ καθεστὸς εισαγωγῶν εὐαισθητῶν προϊόντων προελεύσεως τρίτων χωρῶν, ἡ ἐνδεδειγμένη λύση θα μπορούσε να εἶναι ἡ μετάθεση των ὑποχρεώσεών μας μέχρι τοῦ τέλους της μεταβατικῆς περιόδου.

Εἶναι ἐπομένως σύμφωνος με τὸν Πρόεδρο κ. VAN DER STOEL σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ μεταβατικὰ μέτρα για τὸν καθορισμὸ συγκεκριμένων προθεσμίων, οι ὁποῖες ὁμως θα μπορούσαν να διαφοροποιηθῶν κατὰ τομείς, και ἀνάλογα με τὰ αἴτια πὸν υπαγορεύουν τὴν θέσπισή τους.

Ὅσον ἀφορᾷ π.χ. τὴν εὐθυγράμμιση ὀρισμένων τιμῶν γεωργικῶν προϊόντων τὸ κριτήριο πὸν θα μᾶς κατευθύνη πρέπει να εἶναι ἡ ἀπόσταση πὸν υπάρχει σήμερα μεταξύ των κοινοτικῶν και των ελληνικῶν τιμῶν. Σε άλλες περιπτώσεις, ὅπως της εισαγωγῆς στην Ελλάδα τοῦ Φόρου Προστιθεμένου Ἀξίας, θα έπρεπε να λάβουμε υπ' ὄψιν τις δυσχέρειες προσαρμογῆς -νομικῆς και θεσμικῆς φύσεως- πὸν συνεπάγεται ἡ ἀποδοχὴ τοῦ κοινοτικῶν συστήματος.

«8. Ειδικότερα ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸ πραγματοποίησεως της τελωνειακῆς ἐνώσεως στὸν βιομηχανικὸ τομέα, προτείνω, για να διευκολυνθῶν και ἀπλοποιηθῶν οι τεχνικὲς διαπραγματεύσεις, να εφαρμοσούμε ὅ,τι προβλέπεται στην Συμφωνία Συνδέσεως, με τὴν διευκρίνιση φυσικὰ ὅτι ἡ τελωνειακὴ ένωση θα ἔχη ὑλοκληρωθῆ στὸ τέλος της πενταετοῦς μεταβατικῆς περιόδου. ἔστω και ἂν τούτο ἀπαίτη τὴν ἐπιτάχυνση τοῦ δασμολογικοῦ ἀφοπλισμοῦ κατὰ τὴν τελευταία του φάση.

Κύριε Πρόεδρε,

«9. Η ένταξη της Ελλάδος στην Κοινότητα και ἡ ἐπιτυχία των πολιτικῶν σκοπῶν τὸς ὁποῖους ἐξυπηρετεῖ ἀπαιτοῦν μέσα, χάρις στὰ ὁποῖα ἡ διαφορά τοῦ βαθμοῦ οικονομικῆς ἀναπτύξεως, μεταξύ της Ελλάδος και των ἰδιαίτερα προηγμένων βιομηχανικῶν κρατῶν-μελών, θα μειώνεται προοδευτικὰ.

Η θέση αὐτῆ δὲν εἰσάγει κανένα κινῶνιο στοιχεῖο μέσα στὰ πλαίσια της Κοινότητας. Η Συνθήκη της Ρώμης περιέχει, μεταξύ των θεμελιωδῶν στόχων της, τὴν ἰσορροπο ἀνάπτυξη των οικονομῶν των κρατῶν-μελών, καθὼς και ἰδικὲς διατάξεις πὸν ἀποβλέπουν τὴν ἐπιτάχυνση της ἀναπτύξεως των ὀλιγώτερα εὐνοουμένων περιοχῶν. Η ἐφαρμογὴ των ἀρχῶν αὐτῶν ἀκολουθεῖται ἤδη στην Κοινότητα, τόσο με τὴν πολιτικὴ της περιφερειακῆς ἀναπτύξεως ὅσο και με τὴν κοινωνικὴ πολιτικὴ και τὰ ὄργανά τους.

Ἡ Ἑλλάς εὐρίσκειται στήν περιφέρεια τῆς Εὐρώπης. Ἡ οἰκονομία της, μολοῦτι ἔχει δώσει ἤδη ἀξιόλογα δείγματα δυναμισμοῦ καί εὐλυγισίας, εἶναι ἀκόμα, σέ σχέση μέ τὸ σύνολο τῆς Κοινότητος, σέ μία κατάστασι πού ἀπαιτεῖ σημαντικές καί συνεχεῖς προσπάθειες γιά τήν ἐμβιομηχανιστή, καί τὸν ἐκσυγχρονισμό της. Ἡ συμμετοχή τῆς Κοινότητος στήν προσπάθεια αὐτή εἶναι ἀναγκαία.

Θά ἤθελα ἐν τούτοις νά ὑπογραμμίσω ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ζητεῖ τίποτε τὸ ὁποῖο νά μὴ εἶναι σύμφωνο μέ τούς κανόνες καί τὰ κριτήρια πού ἐφαρμόζονται ἤδη ἀπὸ τὴν Κοινότητα καί ἀνάμεσα σέ Χῶρες τῆς Κοινότητος.

Ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτοῦ ἀποκλειστικά, ὑπολογίζουμε στήν στήριξη τοῦ Ταμείου Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως καί τοῦ Κοινωνικοῦ Ταμείου στήν ἀναγνώριση τῆς Ἑλλάδος «ὡς περιφερείας εἰδικῆς ἀναπτύξεως», στήν ὑπαγωγή τῆς Ἑλλάδος «σὴν» κατηγορία μεγίστης βοήθειας, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ κίνητρα ἀναπτύξεως», στήν ἀποδοχή ἐνὸς εἰδικοῦ καθεστώτος πού θά ἐπιτρέπη στήν Ἑλλάδα νά διατηρήσῃ ὀρισμένα φορολογικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας της.

«10. Δὲν εἶναι δυνατόν, Κύριε Πρόεδρε, στήν ἐναρκτήριο αὐτὴ Συνεδρίαση τῶν διαπραγματεύσεων, νά καλύψω ὅλους τούς τομεῖς καί νά θέσω ὅλα τὰ προβλήματα τὰ σχετικὰ μέ τὴν προσχώρησή μας. Θεωρῶ ἐν τούτοις σκόπιμο νά ἀναφερθῶ συντόμως σέ δύο θέματα:

Πρῶτον στήν γεωργία, λόγῳ τῶν διαρθρωτικῶν μεταρρυθμίσεων πού ἀπαιτοῦν ἡ ἐφαρμογή ὀρθολογικῶν μεθόδων παραγωγῆς καί ἡ αὐξηση τῆς παραγωγικότητος, καθὼς ἐπίσης καί λόγῳ τῆς σημασίας της γιά τὴν ἑλληνικὴ οἰκονομία.

Δεύτερον στήν προσχώρηση στήν Συνθήκη τῶν Παρισίων, ἐπειδὴ τὰ προϊόντα ἄνθρακος - χάλυβος βρῖσκονται ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως. Ἡ τελευταία αὐτὴ παρατήρηση ἰσχύει ἐπίσης γιά τὴν Συμφωνία Ἀτομικῆς Ἐνεργείας. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἡ προσχώρησή μας στήν τρίτη αὐτὴ Κοινότητα θά δημιουργήσῃ δύσκολα προβλήματα.

«11. Ἡ Κοινὴ ἀγροτικὴ πολιτικὴ στὸ σύνολό της εἶναι γιά μᾶς κεφαλαιώδους σημασίας. Εἴμεθα σύμφωνοι μέ τούς στόχους της καί εἰδικώτερα μέ αὐτὸν πού ἀφορᾷ στήν προοδευτικὴ ἐξασφάλιση δικαίου εἰσοδήματος καί ἐπιπέδου ζωῆς γιά τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμό. Φρονούμε ὅτι ἡ ἐφαρμογή τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς δὲν θά παρουσιάσῃ σημαντικὰ δυσχερείες. Ἡ μεταβατικὴ περίοδος εἶναι πάντως ἀναγκαία γιά τίς περιπτώσεις ὅπου, καθὼς ἤδη ἀνέφερα, ὑπάρχει αἰσθητὴ ἀπόστασις μεταξὺ ἑλληνικῶν καί κοινοτικῶν τιμῶν ἢ γιά τίς περιπτώσεις ὅπου θεσμικὰ καί διαρθρωτικὰ προβλήματα καθιστοῦν ἐπιθυμητὰς εἰδικὰς ρυθμίσεις.

Δύο πλευρὰς τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς παρουσιάζουν γιά μᾶς ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον. Ἡ μία ἀφορᾷ στὰ μέτρα πού ἔχουν ληφθῆ ἢ ἀντιμετωπιζέται νά ληφθοῦν γιά τὴν ὀρθολογικὴ διάρθρωση τοῦ γεωργικοῦ τομέως καί ἡ ἄλλη στὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τίς εἰδικὰς συνθήκας καί ἀνάγκες τῶν μεσογειακῶν καλλιέργειῶν. Ἡ ὀρθολογικὴ διάρθρωση τῆς μεσογειακῆς παραγωγῆς μπορεῖ π.χ. νά πραγματοποιηθῆ μέ βάση μικρότερες ἐκμεταλλεύσεις ἀπ' ὅτι στίς περιοχὰς τῆς Β.Δ. Εὐρώπης. Ἀπαιτεῖ ἐν τούτοις ἀρκετὰ σημαντικὰ ἐπενδύσεις, μεγάλης ὅμως ἀποδοτικότητος, πού ἐξασφαλίζουν μιὰ καλλίτερη οἰκονομικὴ καί κοινωνικὴ ἰσορροπία ἐντὸς τοῦ συνόλου τῆς Κοινότητος.

Φρονοῦμεν ἐξ ἄλλου, ὅτι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων, πρέπει νά ἐξετάσωμε προσεκτικὰ τὰ προβλήματα πού δημιουργεῖ ἡ γεωγραφικὴ θέση τῆς Ἑλλάδος, εἰδικώτερα δὲ τίς συνθήκας μεταφορᾶς τῶν προϊόντων της. Ἡ Συνθήκη Προσχώσεως, κατὰ τὴν γνώμη μας, ὄχι πρέπει νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν καί τίς συνθήκας αὐτέρας, στήν περίπτωση ὅπου τὸ κόστος μεταφορᾶς θά καθίστατο ἀπαρνητικὸν γιά τίς ἐξαγωγὰς πρὸς τὰ ἄλλα κράτη - μέλη.

Θά ἤθελα ἐπίσης νά ὑποθυμίσω ὅτι καλλιεργοῦμε στήν Ἑλλάδα ὀρισμένα προϊόντα, ὅπως τὸ βαμβάκι, πού δὲν καλλιεργοῦνται στίς χῶρες σας. Τοῦτο θά μπορούσε νά δημιουργήσῃ προβλήματα, διὰ τὰ ὁποῖα ὅμως ἐλπίζω ὅτι θά μπορούσαμε νά βροῦμε εὐκόλα δίκαιες λύσεις.

12. Τὸ πρόβλημα τῆς προσχωρήσεώς μας στήν Κοινότητα Ἄνθρακος Χάλυβος ἔχει δύο ὄψεις:

α) Ἐκείνην πού ἀφορᾷ στήν ἐντάξη τῆς Ἑλληνικῆς σιδηρουργίας στήν Κοινότητα, καί

β) ἐκείνην πού σχετίζεται μέ τὴν ἀνάπτυξη τῆς σιδηρουργίας μας.

Ἡ Συνθήκη τῶν Παρισίων ἀποτελεῖ τὸ θεσμικὸ πλαίσιο τὸ ὁποῖο δεχόμεθα, λαμβανομένου πάντως ὑπ' ὄψιν, ὅπως εἶναι εὐλόγο, ὅτι ὀρισμέναι εἰδικὲς ρυθμίσεις θά εἶναι ἀναγκαῖαι, ὥστε ἡ ἐντάξη τῆς βιομηχανίας μας νά πραγματοποιηθῆ ὁμαλὰ. Οἱ ρυθμίσεις αὐτέρας εἶναι ἀπόλυτα ἀπαραίτητες, ἐπειδὴ τὰ προϊόντα τῆς Κοινότητος Ἄνθρακος - Χάλυβος εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ πλαισίου Συνδέσεως καί, γιά τοῦτο τὸ λόγο, δὲν ἔχει πραγματοποιηθῆ καμιά μέχρι σήμερα προσέγγιση τῆς πολιτικῆς μας ἐν σχέσει πρὸς αὐτά.

Ἡ δευτέρα ὄψη ἀφορᾷ στήν προσπάθεια ἀναπτύξεως τῆς σιδηρουργίας μέσα στὰ πλαίσια καί μέ τὰ μέσα τοῦ Προγράμματος Ἀναπτύξεως τῆς κοινοτικῆς σιδηρουργίας τῆς περιόδου 1980-1985, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπεξεργασία ὁλοκληρώθηκε πρὸ ὀλίγων μηνῶν.

Στὴν προσπάθεια αὐτὴ πρέπει νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ συνθήκες καί δυνατότητες τῆς σιδηρουργίας μας. Φρονῶ ὅτι θεσμικῶν χαρακτηριστικῶν συνομιλίας θά πρέπει νά διεξαχθοῦν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐντάξεως στὸ κοινοτικὸ πρόγραμμα συγκεκριμένων σχεδίων ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς σιδηρουργίας.

13. Μένει νά πῶ λίγα λόγια πρῶτον γιά τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος στὰ κοινοτικὰ ὄργανα καί τούς θεσμούς, καί δεύτερον γιά τὴν συμβολὴ της στὸν προϋπολογισμόν τῆς Κοινότητος.

Νομίζω ὅτι οἱ θεσμικὲς προσαρμογὲς πού συνεπάγεται ἡ διεύρυνση — ὅπως ἐκείνες πού ἀφοροῦν στὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων καί τῶν μελῶν τὰ ὁποῖα συμμετέχουν στὰ διάφορα ὄργανα — δὲν μποροῦν νά δημιουργήσουν δυσχερῆ προβλήματα, δεδομένου ὅτι τὰ κριτήρια πού θά ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν εἶναι ἤδη σαρῆ καί ἀπλά, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ τους στήν Ἑλλάδα δὲν ἐπηρεάζει τὴν ὑφισταμένη ἐνδοκοινοτικὴ ἰσορροπία.

Τὸ σύστημα τῶν «ιδίων πόρων» πού θά ἐφαρμοσθῆ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ προσεχῆ ἔτη, ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ «κοινοτικοῦ κεκτημένου», τὸ ὁποῖον ἀποδεχόμεθα. Θεωροῦμεν ἐν τούτοις ὅτι ὀρισμένοι διορθωτικοὶ μηχανισμοὶ μεταβατικοῦ χαρακτῆρος θά ἔπρεπε νά γίνουν ἀποδεκτοὶ στήν περίπτωση τῆς Ἑλλάδος, συγκεκριμένα δέ:

— Νά προσδιορισθῆ μιὰ κλιμάκωση τῆς συμβολῆς της κατὰ τὴν δετῆ περίοδο.

— Νά γίνῃ δεκτὴ μιὰ ὀρισμένη ὀροφή λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ ἀκαθάριστου προϊόντος τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ ἀκαθάριστου προϊόντος τοῦ συνόλου τῶν δέκα χωρῶν μας.

«14. Σὲ γενικὰς γραμμάς ἔδωσα τὸ περίγραμμα τῆς θέσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σὲ σύγκριση μέ τὴν θέση τῆς Κοινότητος. Οἱ δύο αὐτέρας θέσεις συμπάτουν ὡς πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα ὅπως μόλις τὰ παρουσιάσασιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου καί ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ἀποδεχόμεθα ὄχι μόνον τούς ἠθικο - πολιτικούς, κοινωνικούς καί οικονομικούς σκοπούς τῶν ἱδρυτικῶν Συνθηκῶν τῶν τριῶν Κοινοτήτων, ἀλλὰ ἀκόμη καί τὰς μεθόδους καί τὰς ἀποφάσεις πού ἔχετε λάβει γιά τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν τῶν σκοπῶν. Σὲ ἀντιστάθμισμα τῆς ἀποδοχῆς ἀπὸ μέρους μας τοῦ «κοινοτικοῦ κεκτημένου», παραδεχθήκατε — βασιζόμενοι ὅπως καί ἐμεῖς στὸ προηγούμενο τῆς προσχωρήσεως τῶν τριῶν νέων Κρατῶν - Μελῶν — τὴν ἀνάγκη νά ἰσχύσῃ γιά τὴν Ἑλλάδα

μεταβατική περίοδος, μετά την ένταξή της ως πλήρους μέλους της Κοινότητας, ή οποία θα της επιτρέψει να προσαρμοσθή στις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Αγοράς και των θεσμών που την διέπουν.

Αυτή η προσέγγιση απόψεων δεν αποκλείει προφανώς την ύπαρξη μίας σειράς ειδικών προβλημάτων που θα πρέπει να επιλυθούν. Όρισμένα εξ αυτών, είμαι βέβαιος, ότι θα έχουν εύκολη λύση· για άλλα οι λύσεις, θα βρεθούν ύστερα από προσπάθειες σε όλα τα επίπεδα· αλλά δεν υπάρχουν πάντως προβλήματα άλυτα.

Η τελευταία αυτή διαπίστωση δικαιολογεί την αποδοχή του αξιώματος βάσει του οποίου σκοπεύουμε — έσείς και εμείς — να οικοδομήσουμε την προσχώρηση της Ελλάδος, αρχίζοντας σήμερα τις διαπραγματεύσεις. Οι διαπραγματεύσεις αυτές μπορούν και πρέπει να επιτύχουν μέσα σε διάστημα, το οποίο θα είναι σχετικά βραχύ.

«15. Κύριε Πρόεδρε,

Η δημοκρατική Ευρώπη αποτελεί μίαν σύνθεσιν πολυφωνική. Αυτή ακριβώς ή πολλαπλότης των φωνών επιτρέπει σε κάθε κράτος να μη χάνη την ιδιαίτερη φυσιογνωμία του και την ιστορική και πολιτιστική προσωπικότητά του. Και ή άρμονική συμφωνία όλων αυτών των εθνικών φωνών, είναι εκείνη που εμπλουτίζει και ισχυροποιεί την κοινοτική φωνή.

Κανένας μεταξύ μας — έλεγε ο αντιπρόσωπος της Μεγάλης Βρετανίας την ημέρα έναρξεως των διαπραγματεύσεων με τα νέα κράτη μέλη — δεν είναι σε θέση να κάνει μόνος αυτό που μπορούμε να κάνουμε κατά τρόπο συντονισμένον όλοι μαζί.

Στις 12 Ιουνίου 1975 ο Πρωθυπουργός μας έθετε την υποψηφιότητα της Ελλάδος στις τρεις Κοινότητες. Με την πράξη αυτή ο κ. Καραμανλής όδηγοσε την Ελλάδα προς την ολοκλήρωση μίας πολιτικής που είχε χαράξει από 20 σχεδόν έτων και της οποίας τα δύο ουσιαδή στοιχεία είναι άδιαχώριστα: ή οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ελλάδος και ο προσανατολισμός της προς την Δυτική Ευρώπη.

Κύριε Πρόεδρε,

Η σημερινή συνεδρίαση, αποδεικνύει την σημασία των προσπαθειών που επραγματοποίησε ή Ελλάς και την βαθεία δικαίωσή τους.

Άγαπητοί Συνάδελφοι,

Η Ελλάς ζητεί να ενώση την φωνήν της με την φωνή των δημοκρατουμένων Λαών που εκπροσωπείτε».

II

Άλλά ή διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων, ή προετοιμασία διά την εφαρμογήν του Κοινοτικού Καθεστώτος που πρέπει να συντελεσθή κατά την διάρκεια αυτών και έν συνεχεία μετά την υπογραφήν της Συμφωνίας, ιδιαίτερας δέ ή προσαρμογή της δομής της Έλληνικής Διοικήσεως και Οικονομίας προς το Κοινοτικό Καθεστώς που πρέπει να συντελεσθή έντός βραχείας σχετικώς μεταβατικής περιόδου, καθιστούν επίβεβλημένην την λήψιν οργανωτικών, μέτρων, ώστε ή Διοίκησης, με έλαστικότητα και αποτελεσματικότητα, να δυναθής να ανταποκριθής εις το έργον το όποιον εύρίσκειται ένώπιον της. Διά του υπό την κρίσιν ύμών υποβαλλομένου Σχεδίου Νόμου σκοπεύεται ακριβώς ή δημιουργία του πλαισίου διά την επίτευξιν των άνωτέρω περιγραφέντων βασικών σκοπών.

Ειδικώτερον :

Διά του άρθρου 1 καθορίζεται ή επί πολιτικού επιπέδου εκπροσώπησις της χώρας εις τας πάσης φύσεως διαπραγματεύσεις και συνεννοήσεις μετά των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Διά του άρθρου 2 προσδιορίζεται ειδικώτερον ή άρμοδιότης του Υπουργείου Συντονισμού επί των θεμάτων των αναφερομένων εις τας σχέσεις μας μετά των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Διά του άρθρου 3 προβλέπονται τα της διεξαγωγής των διαπραγματεύσεων μετά των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί υπηρεσιακού επιπέδου και προσδιορίζονται τα όργανα διεξαγωγής αυτών.

Διά του άρθρου 4 προβλέπεται ή σύστασις Συμβουλευτικής Επιτροπής παρά τω Υπουργώ του Συντονισμού, καταρχομένης της μέρι τοϋδε Επιτροπής Ευρωπαϊκής Συνεργασίας, ή οποία είχε συσταθής υπό άλλας συνθήκας μετά την υπογραφήν της Συμφωνίας Συνδέσεως Ελλάδος και Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος.

Διά του άρθρου 5 προβλέπεται ότι εις έκαστον των άρμοδιών, Οικονομικών ήδ ή Υπουργείων, δύνανται να συσταθούν Υπηρεσία Σχέσεων της Ελλάδος μετά των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Άποστολή των Υπηρεσιών αυτών θα είναι ή κατεύθυνσις και ή συντονισμός των δραστηριοτήτων έκάστου Υπουργείου και έν συνεχεία ή έν συνεργασία μετά της άρμοδίας Γενικής Διευθύνσεως Σχέσεων μετά των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Συντονισμού διεξαγωγή του άνωτέρω περιγραφέντος έργου.

Διά των άρθρων 6 και 7 προβλέπεται ή δυνατότης προσλήψεως διά τας ανάγκας της προσφοράς συσταθείσης παρά τω Υπουργείω Συντονισμού Γενικής Διευθύνσεως Σχέσεων Ελλάδος και Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επιστημονικού προσωπικού εις επαρκή αριθμόν, όπως επίσης και ή πρόσληψις του αναγκαίου επικουρικού προσωπικού, δηλαδή μεταφραστών, στενο-δακτυλογράφων έλληνικής και ξένων γλωσσών και δακτυλογράφων ελληνικής και ξένων γλωσσών. Το προσωπικόν τοϋτο θα προσλαμβάνεται επί σχέσει ιδιωτικού δικαίου και θα δύναιται να διατίθεται, είτε εις έτερα Υπουργεία, είτε εις Πρεσβείας μας εις τας Χώρας της Κοινής Αγοράς ή εις την Μόνιμον Αντιπροσωπείαν των Βρυξελλών, διά την αντιμετώπισιν των ειδικών και μόνον αναγκών, τας οποίας δημιουργεί ή διαδικασία της προσχωρήσεως μας εις τας Ευρωπαϊκάς κοινότητας. Διά το προσλαμβανόμενον προσωπικόν άπαιτούνται ηΰξημένα προσόντα, ήδ ήδ έλληνομάθεια, ή οποία, ως είναι άυτονόητον, είναι άπαραίτητος προϋπόθεσις διά να δυναθής ν' ανταποκριθής εις τα καθήκοντά του.

Διά των άρθρων 8 και 9 παρέχεται ή δυνατότης όπως διά Κοινών Αποφάσεων του Υπουργού του Συντονισμού και του άρμοδίου κατά περίπτωσιν Υπουργού, μετά γνώμη των οικείων υπηρεσιακών συμβουλίων, μετατάσσονται και αποσπώνται εις το Υπουργείον Συντονισμού υπάλληλοι από άλλας δημοσίας υπηρεσίας, Ν.Π.Δ.Δ., Επιχειρήσεις Κοινής Ωφελείας ή Τραπεζας έλεγχόμενας υπό του Κράτους, προς τον σκοπόν της υποβοηθήσεως του έργου, της προπαρασκευής και διεξαγωγής των διαπραγματεύσεων προσχωρήσεως εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητας και της εφαρμογής των σχετικών Συνθηκών.

Προς τον σκοπόν αυτόν προβλέπεται διά του άρθρου 11 ή δυνατότης ν' ανατίθεται διά Συμβάσεως Έργου εις Έπιστημονικά Ίδρύματα ή επιστήμονας κακτημένους ειδικάς γνώσεις και έμπειρίαν επί των θεμάτων τα ύπυ σχετίζονται προς διαπραγματεύσεις μετά των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ή διενέργεια μελετών, έρευνών ή άλλων συναφών εργασιών.

Διά του άρθρου 11 προβλέπεται ότι δι' αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Δικαιοσύνης θα δύναιται να ανατίθενται εις δικαστικούς λειτουργούς αποσπώμενους άπ' εϋθείας παρά τω Υπουργώ του Συντονισμού, ως συμβούλων αυτού, ή άσκησης διοικητικών καθηκόντων και ειδικώτερον ή έπιτεργασία των νομικών θεμάτων, τα οποία άφορούν εις την διατύπωσιν των κειμένων των μετά των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Συνθηκών, μελέτη της εισαγωγής εις την Ελλάδα του Κοινοτικού Δικαίου και της προσαρμογής της Έλληνικής Νομοθεσίας προς το Κοινοτικό Δίκαιον κ.λ.π. θα πρέπει ένταϋθα έπισημανθής ότι ή έκτασις του έργου τούτου είναι τερασσί έν ληρθή ύπ' ύψιν ή μέγας αριθμός των Κοινοτικών Κα

ισμών, οι όποιοι ήδη έχουν τεθεί εις εφαρμογήν εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητες και οι όποιοι όμοι μετὰ τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης και τῶν ἄλλων Συνθηκῶν, δυνάμει τῶν όποιων ἐδημιουργήθησαν ἡ Κοινότης Νότιος και Ἄνθρακος και Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, θά ἀποτελέσουν κύριόματις ἅμα τῆ θέσει ἐν ἰσχύϊ τῆς Συμφωνίας προσηγορήσεως, Ἑλληνικῶν Δίκαιον, βεβαίως ὑπό τοῦς περιορισμούς και βάραι τῶν μεταβατικῶν ρυθμίσεων τοῦ θά προβλεφθοῦν διὰ τὴν μεταβατικὴν περιόδον.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 12 προβλέπεται ἡ ἐνίσχυσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Σχέσεων Ἑλλάδος και Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων μετὰ τὸ ἀναγκαῖον μόνιμον ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τῆς Α' Κατηγορίας, διὰ τὴν δυνήθη αὕτη ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὸ ἔργον τῆς.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 13 προβλέπονται τὰ τῆς λειτουργίας τῆς Μόνιμου Ἀντιπροσωπείας τῶν Βρυξελλῶν.

Ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας εἰς ταχὺτατον χρονικὸν διάστημα τῶν καταλλήλων ὁργάνων εἰς τὴν διοίκησιν και τὴν δικαιοσύνην ἐπιβάλλει τὴν ἄμεσον ἐναρξιν και θέσιν εἰς εφαρμογὴν προγραμμάτων ἐπιμορφώσεως στελεχῶν τὰ όποια θά ἐπωμισθοῦν τὸ τεράστιον, ὅπως ἐλέγθη, ἔργον τῆς προσαρμογῆς τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως και νομοθεσίας εἰς τὰς νέας συνθήκας, αἱ όποια δημιουργοῦνται ἐκ τῆς προσηγορήσεώς μας εἰς τὰς Ευρωπαϊκάς Κοινότητες και περικιτέρω τῆς εφαρμογῆς τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν εἰς τὴν Χώραν μας.

Ἡ ἐπιμόρφωσις τῶν Ἑλλήνων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τὴν δυνήθουν ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὴν ἀποστολὴν των, πρέπει νὰ ὁργανωθῆ ταχὺτατα. Ἡ ἐπιμόρφωσις, ὡς προβλέπει τὸ ἄρθρον 14, θά συντελεσθῆ εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικόν, εἴτε και εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἰδίᾳ εἰς τὰς Χώρας τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ὅπου ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις παραχθῆς τῆς ἐξειδικευμένης μορφώσεως.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 15 προβλέπονται εἰδικώτερον τὰ τῆς ἐπιμορφώσεως τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν και ἐνημερωσεῶς των και εἰς τὸ Κοινοτικὸν Δίκαιον, ἰδίᾳ δὲ ἐπιτάχυνσις τῆς εφαρμογῆς τῶν σχετικῶν προγραμμάτων.

III

Νομίζομεν ὅτι τὸ προτεινόμενον ὁργανωτικὸν σχῆμα πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐνόπιον ἡμῶν προβλήματος, τόσον εἰς τὸ πολιτικόν, ὅσον και εἰς τὸ ὑπηρεσιακὸν ἐπίπεδον εἶναι τὸ καταλληλότερον ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Πιστεύομεν ὅμως ὅτι μετὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας πρὸς τὸ κοινοτικὸν καθεστῶς, θά εἶναι σκόπιμος ἡ μεταβίβασις τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς Χώρας εἰς τὰς μετὰ τῶν Ευρωπαϊκῶν Κοινοτήτων σχέσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ όποιον ἐν τῷ μεταξῷ θά πρεῖται βεβαίως συνεχῶς ἐνημερον ἐπὶ τῶν διεξαχόμενων ἐπὶ ὅλων τῶν ἐπιπέδων πολιτικῶν και ὑπηρεσιακῶν συνανοήσεων και ἐπαρῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Σεπτεμβρίου 1976

Οἱ Ὑπουργοί

Συντονισμοῦ
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Ἐξωτερικῶν
Δ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ

Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Δικαιοσύνης
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Νόμος 4226/1962.

«Περὶ κυρώσεως τῆς Συμφωνίας τῆς συνιστώσης Σύνδεσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος και τῆς Ευρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος και ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν σχετικῶν πρὸς τὴν εφαρμογὴν αὐτῆς.

Ἄρθρον 3 παρ. 1-5.

1. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖον τοῦ Συντονισμοῦ συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ Ευρωπαϊκῆς Συνεργασίας, τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν και ἀποπταξιν τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπικουρᾷ τὸν Ὑπουργόν εἰς τὴν ἐνάσκησιν των κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀρμοδιότητων του:

α) γνωμοδοτοῦσα και ἐπιτηρούμενη ἐπὶ τῶν σχετικῶν θεμάτων, και

β) προσετοιμάουσα και παρακολουθοῦσα τὰς κατὰ τὸ προσηγομένον ἄρθρον διεξαχόμενας συνανοήσεις και διαπραγματεύσεις.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται:

α) ἐξ ἐνός ἢ δύο Γενικῶν Διευθυντῶν, Ἀναπληρωτῶν, Γενικῶν Διευθυντῶν ἢ Διευθυντῶν ἐξ ἐκάστου τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ, Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου, Γεωργίας, Βιομηχανίας, και Ἐργασίας ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

β) ἐκ τεσσάρων τὸ πολὺ προσώπων γενικώτερου κύρους και εἰδικῆς ἐμπειρίας ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁριζομένων κατὰ τὴν αὕτην ὡς ἅνω διαδικασίαν.

3. α) Ὁ Πρόεδρος και ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται ἐκ των μελῶν αὐτῆς, διὰ Β Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προτάσει των Ὑπουργῶν τοῦ Συντονισμοῦ και τῶν Ἐξωτερικῶν.

β) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξομοιοῦται πρὸς ὑπάλληλον ἐπὶ βαθμῷ α' τῆς κατηγορίας των εἰδικῶν θέσεων ἐπόμενος ἀμέσως, των Πρέσβειων, μεταβαίνων δὲ εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἐπὶ ἀποστολῇ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του αὐτὴν ἔχει διπλωματικὴν ἰδιότητα ἐπὶ βαθμῷ Πρέσβευς.

4. α) Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ μετέχουν ἐκάστοτε, καλοῦμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου, και Γενικοὶ Διευθυνταὶ ἢ Διευθυνταὶ τῶν οἰκείων Ὑπουργείων και Ὁργανισμῶν ἐφ' ὅσον ἐξετάζονται θέματα τῆς ἀρμοδιότητος των, ὡς και οἰκδήποτε ἄλλα πρόσωπα δυνάμενα, λόγῳ εἰδικῆς ἐμπειρίας, νὰ συμβάλουν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς.

β) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ δύνανται νὰ συνιστῶνται παρὰ τῆ Ἐπιτροπῆ ὑποεπιτροπὴ ἢ ομάδες ἐργασίας ἀποτελούμεναι ἐκ μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλων εἰδικῶν κατὰ περίπτωσιν προσώπων, εἰς ἃς ν' ἀνατίθεται ἡ μελέτη και ἐπεξεργασία θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς και ἡ πρὸς αὐτὴν εἰσήγησις.

γ) Ἡ Ἐπιτροπὴ, αἱ ὑποεπιτροπὴ και ομάδες ἐργασίας ἐπικουροῦνται εἰς τὸ ἔργον των ὑπὸ των ἀρμοδιῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργεῖου τοῦ Συντονισμοῦ ἢ και συντρεχούσης ἀνάγκης ὑπὸ ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

5. Τὰ τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως των Ὑπουργῶν τοῦ Συντονισμοῦ και των Οἰκονομικῶν ὀρίζονται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως των μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς και των συνιστωμένων παρ' αὐτῆ ὑποεπιτροπῶν ἢ ομάδων ἐργασίας, ὡς και τὰ των ἀναγκαῖων δαπανῶν διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, ἐγγεγραμμένης πρὸς τοῦτο εἰδικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργεῖου τοῦ Συντονισμοῦ. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 και τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4021/1959 ἰσχύουν και διὰ τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπὴν, Ὑποεπιτροπὰς και ομάδας ἐργασίας.

Ἄρθρον 6.

1. Συνιστᾶται Μόνιμος Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία παρὰ τῆ Ευρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητι, τῆ Ευρωπαϊκῆς Κοινότητι Ἀνθρακος και Χάλυβος και τῆ Ευρωπαϊκῆς Κοινότητι Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ὑπὸ τὸν τίτλον «Μόνιμος Ἑλληνικὴ

Αντιπροσωπεία παρά ταίς Ευρωπαϊκάς Κοινότητες». Υπαγομένη εις τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ ἑδρεύουσα ὅπου καὶ ἡ Ευρωπαϊκὴ Οἰκὶ Κοινοτήτος.

2. Τὸ προσωπικὸν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου συνιστωμένης Μόνιμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ὀρίζεται ὡς ἑξῆς :

Εἰς μόνιμος Ἀντιπρόσωπος ἐπὶ ἰδιότητι καὶ βαθμῶ Πρέσβευς.

Εἰς Σύμβουλος ἐπὶ ἰδιότητι καὶ βαθμῶ Συμβούλου Πρεσβείας Α' ἢ Β' τάξεως.

Οἰκονομικοὶ ἢ Τεχνικοὶ Σύμβουλοι ἢ Γραμματεῖς μέχρι τεσσάρων ἐπὶ βαθμοῖς ἀντιστοίχως Συμβούλων Πρεσβείας Α' ἢ Β' τάξεως ἢ Γραμματέων Πρεσβείας Α' ἢ Β' τάξεως.

Εἰς Ἀρχιεργάστ.

Τρεῖς δακτυλογράφοι.

Εἰς Κλητήρ.

3. Διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Συντονισμοῦ καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὡς Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τοποθετεῖται εἰς ἓκ τῶν Πρέσβων ἢ Πληρεξουσίων Ὑπουργῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὀργανικὴν δύναμιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ διορίζεται πρόσωπον γενικωτέρου κύρους καὶ ἐμπειρίας περὶ τὰ εὐρωπαϊκὰ οἰκονομικὰ ζητήματα. Εἰς τὸν τοποθετούμενον ἢ διοριζόμενον ὡς Μόνιμον Ἀντιπρόσωπον ἀπονέμεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτοῦ ὁ βαθμὸς Πρέσβευς.

4. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Συντονισμοῦ καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὡς σύμβουλος τοποθετεῖται εἰς ἓκ τῶν Συμβούλων Πρεσβείας Α' ἢ Β' τάξεως τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὀργανικὴν δύναμιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

5. α) Αἱ λοιπαὶ θέσεις τῆς ἀντιπροσωπείας πληροῦνται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἴτε διὰ διορισμοῦ ὑπαλλήλων εἰδικῶς προσλαμβανομένων δι' ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἐπὶ συμβάσει δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου διαρκείας μέχρι τριῶν ἐτῶν, εἴτε δι' ἀποσπάσεως ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Συντονισμοῦ ἢ ἄλλων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, κατὰ παρέκκλισιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ἢ Δημοσίων Ὁργανισμῶν καὶ Τραπεζῶν.

Διὰ τοὺς ἀποσπώμενους παρὰ τῆ ἀντιπροσωπεία ἐξ ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Δημοσίων Ὁργανισμῶν ἢ Τραπεζῶν ὑπαλλήλους καθορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, δι' ἧς ἐνεργεῖται ἡ ἀπόσπασις, ὁ βαθμὸς τῆς διπλωματικῆς λειτουργίας τὸν ὅποιον οὗτοι θὰ φέρουν ἐφ' ὅσον χρόνον διατρεῖται ἡ τοιαύτη ἀπόσπασις αὐτῶν. Ὁ ἀποσπώμενος λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποσπάσεως καθοριζομένου βαθμοῦ.

β) Ὡς οἰκονομικοὶ ἢ Τεχνικοὶ Σύμβουλοι ἢ Γραμματεῖς διορίζονται ἐπιστήμονες εἰδικῆς μορφώσεως καὶ πείρας ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Μόνιμου Ἀντιπροσωπείας.

Ὡς Ἀρχιεργάστ καὶ ὡς δακτυλογράφοι διορίζονται πρόσωπα κεκτημένα ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ κατὰλληλον εἰδικευσιν ἢ προῦπηρεσίαν. Μία θέσις δακτυλογράφου δύναται νὰ καταληφθῇ καὶ ὑπὸ προσώπου ἀλλοδαπῆς ὑπηκόου.

Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀντιπροσωπείας δεῖον νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Τὴν ὑπηρεσίαν τύπου καὶ δημοσίων σχέσεων τῆς Μόνιμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἀσκεῖ τὸ παρὰ τῆ Β Πρεσβεία εἰς τὴν χώραν εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς Ἀντιπροσωπείας Γραφεῖον Τύπου.

6. Ὁ Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος καὶ ἅπαντες οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Μόνιμον Ἑλληνικὴν Ἀντιπροσωπείαν παρὰ ταίς Ευρωπαϊκάς Κοινότητες ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα, ἀμοιβὴν καὶ πάσης φύσεως ἐπιδόματα ἢ παροχὰς πρὸς τοὺς ἐπ' ἀντιστοίχῳ θέσει ἢ βαθμῶ ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν Βασιλικὴν Πρεσβείαν Παρισίων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 καὶ 3 ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 6, 8 καὶ 9 τοῦ Α.Ν. 877/1949 ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν καὶ προκειμένου περὶ τῆς περὶ ἧς τὸ παρὸν ἄρθρον Μόνιμου Ἀντιπροσωπείας.

7. Εἰς τὴν Μόνιμον Ἀντιπροσωπείαν καταβάλλονται αἱ δαπάναι τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας τοῦ Μόνιμου Ἀντιπροσώπου καὶ τῶν γραφείων αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐκ τῶν προβλεπομένων διὰ τὴν Βασιλικὴν Πρεσβείαν Παρισίων καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς, βαρύνουσαι τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Συντονισμοῦ.

8. Ἡ Μόνιμος Ἀντιπροσωπεία παρὰ ταίς Ευρωπαϊκάς Κοινότητες ἀναφέρεται ἀμέσως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει ὁδηγίαις καὶ διαταγὰς. Αἱ ἀναφοραὶ τῆς Μόνιμου Ἀντιπροσωπείας καὶ αἱ πρὸς ταύτην ὁδηγίαι καὶ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Συντονισμοῦ, κοινοποιοῦνται καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἐξουσιοδοτῇ τὸν Πρόεδρον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἐπιτροπῆς ὕψους, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐκάστοτε Κυβερνητικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐντολῶν συννευθῆται ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Μόνιμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ ταίς Ευρωπαϊκάς Κοινότητες παρέχων αὐτῇ σχετικὰς ὁδηγίας.

9. Εἰς τὸν ἐν Παρισίοις Μόνιμον Ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος παρὰ ταῖς Διεθνεῖς Οἰκονομικοῖς Ὁργανισμοῖς Δυτικῆς Εὐρώπης, δύναται νὰ ἀπονέμεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτοῦ, ὁ βαθμὸς Πρέσβευς διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Ἐξωτερικῶν.

Ν.Δ. 962/1971.

«Περὶ Κώδικος Δικαστικῶν λειτουργῶν».

Ἄρθρον 40 παρ. 3.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' ἑκάστον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπὶ εκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ δικαστικῶν λειτουργῶν ὀρίζεται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κατὰ μῆνον Ὁκτώβριον τοῦ προηγούμενου ἔτους.